

Směrnice Masarykovy univerzity č. 1/2024

PRAVIDLA PRO TVORBU STUDIJNÍCH PROGRAMŮ A PROGRAMŮ CELOŽIVOTNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

(ve znění účinném od 1. května 2024)

Podle § 10 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), vydávám tuto směrnici:

Část první

Základní ustanovení

Článek 1

Předmět úpravy a působnost směrnice

Tato směrnice stanoví pravidla, na jejichž základě jsou vytvářeny studijní programy ve smyslu Řádu kvality studijních programů Masarykovy univerzity a programy celoživotního vzdělávání (dále jen „CŽV“) ve smyslu Řádu CŽV Masarykovy univerzity na Masarykově univerzitě (dále jen „MU“).

Článek 2

Postavení směrnice v systému zajišťování kvality

Tato směrnice je součástí souboru vnitřních předpisů a ostatních předpisů MU k zajišťování kvality studijních programů a programů CŽV MU, přičemž navazuje na Řád kvality studijních programů MU, Řád CŽV a vnitřní předpis MU Pravidla systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností na MU.

Článek 3

Cíle úpravy

Studijní programy a programy CŽV jsou vytvářeny tak, aby studijní plány k nim náležící:

- a) byly přehledné, srozumitelné a vytvářely logický celek;
- b) umožňovaly dosáhnout výstupů z učení a naplnit profil absolventa stanovený charakteristikou studijního programu nebo charakteristikou programu CŽV;
- c) byly v souladu se současnou úrovní vědeckého poznání;
- d) umožňovaly interdisciplinární studium a prohlubování odbornosti studia, je-li to ve vztahu k typu a profilu studijního programu nebo programu CŽV možné a vhodné;
- e) byly v souladu s požadavky právních předpisů, metodických dokumentů Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství (dále jen „NAÚ“) a vnitřních předpisů MU.

Článek 4

Východiska pravidel pro tvorbu studijních programů a programů CŽV

Pravidla pro tvorbu studijních programů a programů CŽV vycházejí zejména:

- a) z mezinárodně uznávaných postupů, zejména z evropského rámce kvalifikací a evropských standardů a směrnic;
- b) ze zákona;
- c) z podzákoných předpisů, zejména z nařízení vlády č. 274/2016 Sb. o standardech pro akreditace ve vysokém školství a nařízení vlády č. 275/2016 Sb. o oblastech vzdělávání ve vysokém školství (dále jen „nařízení o oblastech vzdělávání“);
- d) z doporučených postupů pro přípravu studijních programů NAÚ;
- e) z vnitřních předpisů MU (čl. 2).

Článek 5

Základní pojmy

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) charakteristikou studijního programu soubor základních náležitostí studijního programu (čl. 4 Řádu kvality studijních programů MU);
- b) charakteristikou programu CŽV soubor základních náležitostí programu nebo plánu CŽV podle čl. 23 a 24;
- c) cíli studia obsahové zaměření studijního programu a jeho místo v kontextu příslušného oboru, vymezení jeho hodnot a poslání;
- d) výstupy z učení konkrétní znalosti, dovednosti a obecné způsobilosti, které by si absolvent měl během studia osvojit;
- e) profilem absolventa udělovaný akademický titul, předpokládané výstupy z učení a charakteristika profesí, pro jejichž výkon má být absolvent připraven, a charakteristika odvětví či zaměstnavatelů, u nichž bude moci uplatnit své vzdělání;
- f) povinným předmětem předmět, jehož absolvování, včetně předepsaného způsobu ukončení, je pro studium závazné;
- g) povinně volitelným předmětem předmět, který je součástí povinného bloku;
- h) povinným blokem soubor předmětů, z něhož je závazně předepsáno absolvování minimálního počtu předmětů, včetně předepsaného způsobu ukončení, případně minimálního počtu kreditů;
- i) volitelným předmětem předmět, který nenaplňuje znaky povinného ani povinně volitelného předmětu;
- j) předmětem profilujícího základu povinný nebo povinně volitelný předmět, jehož absolvováním student získává znalosti nebo dovednosti, které jsou podstatné pro dosažení výstupů z učení uvedených v charakteristice studijního programu;
- k) základním teoretickým předmětem profilujícího základu předmět profilujícího základu, který navíc souvisí s teoretickým a metodologickým základem příslušné oblasti vzdělávání;
- l) společným univerzitním základem povinné nebo povinně volitelné předměty zpravidla rozšiřující znalosti a dovednosti absolventa nad rámec jeho hlavní disciplíny, zejména předměty společenskovedního a přírodovědného základu, předměty cizího jazyka a předměty tělesné výchovy.

Část druhá

Studijní program a studijní plán

Článek 6

Studijní program

- (1) Studijní program je ucelená a jasně vymezená vzdělávací jednotka splňující základní náležitosti definované zákonem a Řádem kvality studijních programů MU.
- (2) Typ studijního programu může být bakalářský (§ 45 zákona), magisterský nebo navazující magisterský (§ 46 zákona), nebo doktorský (§ 47 zákona).
- (3) Profil bakalářského nebo magisterského studijního programu může být profesně zaměřený (§ 44 odst. 5 písm. a) zákona), nebo akademicky zaměřený (§ 44 odst. 5 písm. b) zákona).
- (4) Forma studia ve studijním programu může být prezenční, distanční nebo kombinovaná (§ 44 odst. 4 zákona), přičemž
- (5) v prezenční formě studia se přímá výuka realizuje primárně kontaktním způsobem, v odůvodněných případech specifikovaných metodikou MU může být nahrazena synchronní online výukou. Součástí prezenční formy studia může být i asynchronní výuka, tj. řízené samostudium. Využití distančních aktivit v prezenční formě studia upravuje článek 22 a dále metodika MU.
- (6) V distanční formě studia se výuka realizuje především prostřednictvím asynchronního způsobu výuky, tj. řízeného samostudia na základě studijních opor ve smyslu části šesté. Součástí distanční formy studia může být i přímá výuka realizovaná kontaktním nebo synchronním online způsobem. Rozsah a poměr asynchronního způsobu výuky a přímé výuky a způsob kontaktu s vyučujícím, ale i mezi studenty navzájem, je definován při akreditaci studijního programu.
- (7) V kombinované formě studia se výuka realizuje kombinací přímé výuky a asynchronní výuky, tj. řízeného samostudia. Podíl kontaktní výuky a synchronní online výuky je určen při akreditaci studijního programu. Bakalářské a magisterské studijní programy v kombinované formě studia obsahují alespoň 80 vyučovacích hodin přímé výuky za semestr, s výjimkou posledního semestru studia, věnovaného především zpracování závěrečné práce, pokud ji studijní program předepisuje.

Článek 7

Studijní plán

- (1) Studijní plán je souhrnem povinných předmětů, povinně volitelných předmětů a volitelných předmětů, který je z hlediska časové a obsahové posloupnosti uspořádán tak, aby umožnil naplnění cílů studia a dosažení profilu absolventa studijního programu ve standardní době studia.
- (2) Typ studijního plánu bakalářského a magisterského studijního programu může být:
 - a) jednooborový (čl. 9 a 14);
 - b) se specializací (čl. 10 a 15);
 - c) pro sdružené studium, sestávající z hlavního studijního plánu (maior) a vedlejšího studijního plánu (minor) (čl. 11 a 16);
 - d) ve spolupráci s jinou vysokou školou či jinou právnickou osobou (čl. 12 a 17);
 - e) na dostudování podle odstavce 3.
- (3) Studijní program může obsahovat studijní plán nebo studijní plány na dostudování, pokud
 - a) je určen pro dostudování studentů ve studijním oboru, studijním programu nebo studijním plánu, který zanikne a

- b) je z hlediska časové a obsahové posloupnosti obdobný a umožňuje naplnění profilu absolventa studijního oboru nebo studijního programu, který zanikne.
- (4) V průběhu uskutečňování studijního programu lze požádat o rozšíření oprávnění uskutečňovat studijní program o další studijní plán postupem podle Řádu kvality studijních programů MU.

Část třetí

Studijní plán v bakalářském studijním programu

Článek 8

Obecné vymezení

- (1) Bakalářský studijní program je zaměřen na přípravu k výkonu povolání a ke studiu v magisterském studijním programu, který navazuje na bakalářský studijní program (§ 45 odst. 1 zákona).
- (2) Typ studijního plánu bakalářského studijního programu může být:
- a) jednooborový, vedoucí k získání znalostí a dovedností oboru a jejich prohlubování podle výběru předmětů z nabídky studijního plánu;
 - b) se specializací, vedoucí k získání znalostí a dovedností oboru a jejich prohlubování podle výběru vymezeného specializačního bloku předmětů;
 - c) pro sdružené studium, vedoucí k získání znalostí a dovedností dvou oborů na základě hlavního studijního plánu a vedlejšího studijního plánu zařazených do dvou různých studijních programů;
 - d) ve spolupráci s jinou vysokou školou, vedoucí k získání znalostí a dovedností oboru na dvou nebo více zahraničních či tuzemských vysokých školách.
- (3) Předmětům společného univerzitního základu ve struktuře podle čl. 5 písm. l) je v typech studijních plánů podle odstavce 2 písm. a) až d) vyhrazeno 15 kreditů, přičemž platí, že v typu podle písm. b) jsou zařazeny v části společné všem specializacím studijního programu a v typu podle písm. c) v hlavním studijním plánu. V případě studijního plánu pro studijní programy uskutečňované v distanční či kombinované formě studia, v cizím jazyce, nebo ve spolupráci s jinou vysokou školou platí věta první přiměřeně.

Článek 9

Jednooborový studijní plán

- (1) Jednooborový studijní plán samostatně umožňuje naplnění cílů studia a dosažení profilu absolventa studijního programu.
- (2) Celkový rozsah studijní zátěže předmětů jednooborového studijního plánu činí 180 kreditů, z nichž nejméně 10 je vyhrazeno předmětům zaměřeným na přípravu závěrečné práce, pokud ji studijní program předepisuje.
- (3) Povinné a povinně volitelné předměty a další předměty profilujícího základu v jednooborovém studijním plánu převažují; součet jejich kreditové zátěže významně převyšuje 135 kreditů.

Článek 10

Studijní plán se specializací

- (1) Studijní plán se specializací obsahuje část odpovídající specializaci a část, která je společná všem studijním plánům se specializací uskutečňovaným v rámci daného studijního programu (dále jen „společná část“).
- (2) Studijní plán ve společné části umožňuje naplnění cílů studia a dosažení převládající části profilu absolventa studijního programu.

- (3) Studijní program může obsahovat více než jeden studijní plán se specializací, odlišují-li se tyto specializace zřetelně navzájem.
- (4) Celkový rozsah studijní zátěže předmětů studijního plánu se specializací činí 180 kreditů; zahrnuje předměty společné části a předměty části specializace.
- (5) Předmětům společné části je vyhrazeno 90 až 120 kreditů, z nichž nejméně 90 je vyhrazeno povinným předmětům a dalším předmětům profilujícího základu včetně nejméně 10 kreditů vyhrazených předmětům zaměřeným na přípravu závěrečné práce, pokud ji studijní program předepisuje.
- (6) Absolvováním předmětů části specializace student dosahuje specifických výstupů z učení nad rámec společné části; těmto předmětům je vyhrazen zbývající počet kreditů studijního plánu. Část specializace neobsahuje volitelné předměty.
- (7) Státní závěrečnou zkouškou se ověřují profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů získané absolvováním:
 - a) povinných a povinně volitelných předmětů společné části a
 - b) předmětů části specializace.
- (8) Absolvování studijního programu se studijním plánem se specializací se vyznačí jako další údaj ve vysokoškolském diplomu, nikoliv však jako součást názvu studijního programu, a v dodatku k diplomu spolu s výčtem všech absolvovaných předmětů.

Článek 11

Studijní plán pro sdružené studium

- (1) Sdružené studium se uskutečňuje na základě hlavního studijního plánu (maior) v kombinaci s přidruženým vedlejším studijním plánem (minor), který je součástí jiného studijního programu. Konkrétní kombinace hlavního studijního plánu a vedlejšího studijního plánu tvoří studijní plán pro sdružené studium.
- (2) Hlavní studijní plán umožňuje naplnění cílů studia a dosažení převládající části profilu absolventa studijního programu. Vedlejší studijní plán umožňuje dosažení ucelených výstupů z učení studijního programu. Hlavní studijní plán je vytvářen tak, aby umožnil v průběhu studia volbu vedlejšího studijního plánu zařazeného do jiného studijního programu, nejpozději však při zápisu do třetího semestru, nebo že je k němu vedlejší studijní plán zařazený do jiného studijního programu přidružen bez volby v průběhu studia.
- (3) Studijní program může obsahovat vedlejší studijní plán, obsahuje-li současně jednooborový studijní plán nebo hlavní studijní plán.
- (4) Rozsah studijní zátěže předmětů hlavního studijního plánu činí 120 kreditů, z nichž nejméně 10 je vyhrazeno předmětům zaměřeným na přípravu závěrečné práce, pokud ji studijní program předepisuje. Volitelným předmětům je v hlavním studijním plánu vyhrazeno nejvýše 25 kreditů.
- (5) Pro dosažení úplné studijní zátěže předmětů bakalářského studijního programu je hlavní studijní plán v konkrétním studiu doplněn o 60 kreditů odpovídajících předmětům v přidruženém vedlejším studijním plánu zařazeném do jiného studijního programu. Vedlejší studijní plán zahrnuje povinné a povinně volitelné předměty zpravidla zařazené do jednooborového nebo hlavního studijního plánu téhož studijního programu, a to v rozsahu přiměřeném studijní zátěži předmětů vedlejšího studijního plánu. Vedlejší studijní plán nezahrnuje volitelné předměty.
- (6) Profilující znalosti a dovednosti z povinných a povinně volitelných předmětů se ověřují státní závěrečnou zkouškou.
- (7) Absolvování studia podle vedlejšího studijního plánu se vyznačí jako další údaj ve vysokoškolském diplomu, nikoliv však jako součást názvu studijního programu, a v dodatku k diplomu spolu s výčtem všech absolvovaných předmětů.

Článek 12

Studijní plán ve spolupráci s jinou vysokou školou či jinou právnickou osobou

- (1) Studijní plán ve spolupráci s jinou vysokou školou či jinou právnickou osobou umožňuje naplnění cílů studia a dosažení profilu absolventa studijního programu.
- (2) Povinné a povinně volitelné předměty a další předměty profilujícího základu ve studijním plánu převažují; součet jejich kreditové zátěže významně převyšuje 135 kreditů.
- (3) Část studijního plánu je uskutečňována vysokou školou či jinou právnickou osobou, s níž má studijní program uzavřenou dohodu o spolupráci.
- (4) Absolvování studijního programu se studijním plánem ve spolupráci s jinou vysokou školou či jinou právnickou osobou se vyznačí jako další údaj ve vysokoškolském diplomu, nikoli však jako součást názvu studijního programu, a v dodatku k diplomu spolu s výčtem všech absolvovaných předmětů, včetně předmětů absolvovaných na vysoké škole či právnické osobě spolupracující na uskutečňování studijního programu.

Část čtvrtá

Studijní plán v magisterském studijním programu, který navazuje na bakalářský studijní program

Článek 13

Obecné vymezení

- (1) Magisterský studijní program, který navazuje na bakalářský studijní program (dále jen „navazující magisterský studijní program“) je zaměřen na získání teoretických i praktických poznatků založených na soudobém stavu vědeckého poznání, výzkumu a vývoje, na zvládnutí jejich aplikace a na rozvinutí schopností k tvůrčí činnosti (§ 46 odst. 1 zákona). Navazující magisterský studijní program navazuje na znalosti a dovednosti získané studiem v bakalářském studijním programu.
- (2) Typ studijního plánu navazujícího magisterského studijního programu může být:
 - a) jednooborový, vedoucí k získání znalostí a dovedností příslušného oboru a jejich prohlubování dle výběru předmětů z nabídky studijního plánu;
 - b) se specializací, vedoucí k získání znalostí a dovedností příslušného oboru a jejich prohlubování dle výběru vymezeného specializačního bloku předmětů;
 - c) pro sdružené studium, vedoucí k získání znalostí a dovedností dvou oborů na základě hlavního studijního plánu a vedlejšího studijního plánu zařazených do dvou různých studijních programů;
 - d) ve spolupráci s jinou vysokou školou či jinou právnickou osobou, vedoucí k získání znalostí a dovedností oboru na dvou nebo více zahraničních či tuzemských vysokých školách.

Článek 14

Jednooborový studijní plán

- (1) Jednooborový studijní plán samostatně umožňuje naplnění cílů studia a dosažení profilu absolventa studijního programu.
- (2) Celkový rozsah studijní zátěže předmětů jednooborového studijního plánu činí 120 kreditů, z nichž nejméně 20 je vyhrazeno předmětům zaměřeným na přípravu diplomové práce.

- (3) Povinné a povinně volitelné předměty a další předměty profilujícího základu v jednooborovém studijním plánu převažují; součet jejich kreditové zátěže významně převyšuje 90 kreditů.
- (4) Zahrnuje-li studijní program jednooborový studijní plán pro jednoleté studium, celkový rozsah studijní zátěže předmětů činí 90 kreditů, které jsou vyhrazeny povinným a povinně volitelným předmětům a z nichž nejméně 20 kreditů je vyhrazeno předmětům zaměřeným na přípravu diplomové práce.

Článek 15

Studijní plán se specializací

- (1) Studijní plán ve společné části umožňuje naplnění cílů studia a dosažení převládající části profilu absolventa studijního programu.
- (2) Celkový rozsah studijní zátěže předmětů studijního plánu se specializací činí 120 kreditů; zahrnuje předměty společné části a předměty části specializace.
- (3) Předmětům společné části je vyhrazeno 60 až 80 kreditů, z nichž nejméně 60 je vyhrazeno povinným předmětům a dalším předmětům profilujícího základu včetně nejméně 20 kreditů vyhrazených předmětům zaměřeným na přípravu diplomové práce.
- (4) Absolvováním předmětů části specializace student dosahuje specifických výstupů z učení nad rámec společné části; těmto předmětům je vyhrazen zbývající počet kreditů studijního plánu. Část specializace neobsahuje volitelné předměty.
- (5) Státní závěrečnou zkouškou se ověřují profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů získané absolvováním povinných a povinně volitelných předmětů společné části a předmětů části specializace.
- (6) Absolvování studijního programu se studijním plánem se specializací se vyznačí jako další údaj ve vysokoškolském diplomu, nikoliv však jako součást názvu studijního programu, a v dodatku k diplomu spolu s výčtem všech absolvovaných předmětů.

Článek 16

Studijní plán pro sdružené studium

- (1) Sdružené studium se uskutečňuje na základě hlavního studijního plánu (maior) v kombinaci s přidruženým vedlejším studijním plánem (minor), který je součástí jiného studijního programu. Konkrétní kombinace hlavního studijního plánu a vedlejšího studijního plánu tvoří studijní plán pro sdružené studium.
- (2) Hlavní studijní plán umožňuje naplnění cílů studia a dosažení převládající části profilu absolventa studijního programu. Vedlejší studijní plán umožňuje dosažení ucelených výstupů z učení studijního programu.
- (3) Hlavní studijní plán je vytvářen tak, že je k němu vedlejší studijní plán zařazený do jiného studijního programu přidružen bez volby v průběhu studia.
- (4) Studijní program může obsahovat vedlejší studijní plán, obsahuje-li současně jednooborový studijní plán nebo hlavní studijní plán.
- (5) Rozsah studijní zátěže předmětů hlavního studijního plánu činí 80 kreditů, z nichž nejméně 20 je vyhrazeno předmětům zaměřeným na přípravu diplomové práce. Volitelným předmětům je v hlavním studijním plánu vyhrazeno nejvýše 20 kreditů.
- (6) Pro dosažení úplné studijní zátěže předmětů navazujícího magisterského studijního programu je hlavní studijní plán v konkrétním studiu doplněn o 40 kreditů odpovídajících předmětům v přidruženém vedlejším studijním plánu zařazeném do jiného studijního programu. Vedlejší studijní plán zahrnuje povinné a povinně volitelné předměty zpravidla zařazené do jednooborového nebo hlavního studijního plánu téhož studijního programu, a to v rozsahu přiměřeném studijní zátěži předmětů vedlejšího studijního plánu. Vedlejší studijní plán nezahrnuje volitelné předměty.

- (7) Profilující znalosti a dovednosti z povinných a povinně volitelných předmětů se ověřují státní závěrečnou zkouškou.
- (8) Absolvování studia podle vedlejšího studijního plánu se vyznačí jako další údaj ve vysokoškolském diplomu, nikoliv však jako součást názvu studijního programu, a v dodatku k diplomu spolu s výčtem všech absolvovaných předmětů.

Článek 17

Studijní plán ve spolupráci s jinou vysokou školou či jinou právnickou osobou

- (1) Studijní plán ve spolupráci s jinou vysokou školou či jinou právnickou osobou umožňuje naplnění cílů studia a dosažení profilu absolventa studijního programu.
- (2) Povinné a povinně volitelné předměty a další předměty profilujícího základu ve studijním plánu převažují; součet jejich kreditové zátěže významně převyšuje 90 kreditů.
- (3) Část studijního plánu je uskutečňována vysokou školou či jinou právnickou osobou, s níž má studijní program uzavřenou dohodu o spolupráci.
- (4) Absolvování studijního programu se studijním plánem ve spolupráci s jinou vysokou školou či jinou právnickou osobou se vyznačí jako další údaj ve vysokoškolském diplomu, nikoli však jako součást názvu studijního programu, a v dodatku k diplomu spolu s výčtem všech absolvovaných předmětů, včetně předmětů absolvovaných na vysoké škole či právnické osobě spolupracující na uskutečňování studijního programu.

Část pátá

Studijní plán v magisterském studijním programu, který nenavazuje na bakalářský studijní program

Článek 18

Obecné vymezení

- (1) Magisterský studijní program je zaměřen na získání teoretických i praktických poznatků založených na soudobém stavu vědeckého poznání, výzkumu a vývoje, na zvládnutí jejich aplikace a na rozvinutí schopností k tvůrčí činnosti (§ 46 odst. 1 zákona).
- (2) Magisterský studijní program, který nenavazuje na bakalářský studijní program (dále jen „nenavazující magisterský studijní program“) lze uskutečňovat jen v případech, kdy to vyžaduje charakter studijního programu (§ 46 odst. 2 zákona).

Článek 19

Studijní plán v nenavazujícím magisterském studijním programu

- (1) Předmětům společného univerzitního základu ve struktuře podle čl. 5 písm. l) je ve studijním plánu v nenavazujícím magisterském studijním programu vyhrazeno 15 kreditů. V případě studijního plánu pro studijní programy uskutečňované v distanční či kombinované formě studia nebo v cizím jazyce platí věta první přiměřeně.
- (2) Ve studijním plánu v nenavazujícím magisterském studijním programu je nejméně 20 kreditů vyhrazeno povinným a povinně volitelným předmětům zaměřeným na přípravu diplomové práce.

Část šestá

Standardy pro realizaci distanční výuky v bakalářských a magisterských studijních programech

Článek 20

Způsoby výuky

- (1) Kontaktní výuka je tradiční způsob prezenční přímé výuky, při níž se vyučující a student setkávají ve stejný čas na stejném místě. Výuka probíhá v reálném čase a umožňuje okamžitou interakci jak mezi vyučujícím a studentem, tak mezi studenty navzájem.
- (2) Synchronní online výuka je způsob distanční přímé výuky, při níž se vyučující a studenti účastní výuky ve stejný čas, ale nejsou na stejném místě. Výuka probíhá v reálném čase s využitím prostředků komunikace na dálku. Nezbytným předpokladem synchronní online výuky je možnost okamžité interakce mezi vyučujícím a studentem a mezi studenty navzájem.
- (3) Asynchronní výuka neboli řízené samostudium je způsob distanční výuky, při níž vyučující a studenti nekomunikují ve stejném čase, ale výuka se realizuje prostřednictvím studijních opor a tutoringů. Vyučující poskytuje studijní materiály, k nimž mají studenti možnost flexibilně přistupovat a plnit úkoly v průběhu stanoveného časového rámce. Nedílnou součástí je další samostudium, při němž se studenti věnují individuálnímu studiu bez aktivní účasti ze strany vyučujícího.
- (4) Přímá výuka zahrnuje kontaktní a synchronní online výuku nebo jejich kombinaci. Online přenos (stream) přednášky nelze považovat za formu přímé výuky, neumožňuje-li okamžitou interakci mezi vyučujícím a studenty i mezi studenty navzájem.

Článek 21

Studijní opory

- (1) Studijní předměty vyučované v distanční nebo kombinované formě jsou zajištěny studijními oporami. Pro každý takový studijní předmět jsou specifikovány studijní opory, výuka s využitím informačních a komunikačních technologií, způsob kontaktu s vyučujícím, včetně systému konzultací a zajištění možnosti komunikace mezi studenty navzájem.
- (2) Studijní opory pro studium v cizím jazyce jsou zpracovány v příslušném cizím jazyce.
- (3) Odkazy na webové stránky, kde jsou studijní opory pro studijní předměty vyučované v distanční/kombinované formě, jsou přílohou žádosti o schválení, rozšíření, změnu či prodloužení oprávnění uskutečňovat studijní program, pokud studijní program takového studijní předměty obsahuje, přičemž:
 - a) v případě žádosti o schválení, rozšíření, změnu či prodloužení oprávnění uskutečňovat studijní program v distanční/kombinované formě studia, který dosud nezískal oprávnění pro uskutečňování v kombinované ani distanční formě, postačuje, aby byly při předkládání žádosti zpřístupněny studijní opory alespoň u studijních předmětů zařazených do prvního ročníku studia;
 - b) v dalších ročnících studia daného studijního programu jsou studijní opory dostupné nejpozději k datu zahájení výuky v příslušném semestru pro všechny studijní předměty zařazené do výuky v daném semestru.
- (4) Pravidla pro přípravu studijních opor nahrazujících část prezenční formy výuky stanovuje metodika MU.

Článek 22

Distanční výuka v prezenční formě studia

- (1) Prvky distančního způsobu výuky, nebo také distanční aktivity dle čl. 20 odst. 2 a 3 jsou považovány za vhodnou součást výuky ve studijních programech vyučovaných v prezenční formě za předpokladu, že:
 - a) mají pro studenty přidanou hodnotu s ohledem na vzdělávací cíle a výstupy z učení;
 - b) zařazení distančních aktivit v prezenční formě studia má potenciál zvýšit hodnotu studia pro studenty a přispět ke zlepšení výsledků učení oproti stavu, kdy by k využití distančních aktivit nedošlo;
 - c) distanční aktivity jsou nutné pro dosažení výstupů z učení;
 - d) distanční aktivity jsou zařazeny při spolupráci se zahraničními vyučujícími nebo studenty, případně vyučujícími nebo studenty z jiných pracovišť v České republice;
 - e) synchronní distanční komunikace může být po vzájemné dohodě využita během individuálních nebo skupinových konzultací;
 - f) distanční aktivity jsou po vzájemné dohodě zařazeny pro usnadnění přístupu k výuce nemocným nebo dlouhodobě nemocným studentům a studentům na zahraničním studijním pobytu;
 - g) distanční aktivity jsou zařazeny jako náhrada za hodiny, které by jinak byly zrušeny nebo suplovány, např. z důvodu nemoci nebo služební cesty vyučujících.
- (2) Distanční aktivity jsou v prezenční formě studia zařazeny pouze tehdy, když:
 - a) vyučující i studenti mají odpovídající technické vybavení;
 - b) je zajištěno, že rozvrh ostatních prezenčních studijních aktivit umožňuje studentům dostatek času na přesun na místo, z něhož se budou moci k distančním aktivitám nerušeně připojit;
 - c) distanční aktivity nepředstavují komplikaci pro studenty a nezhoršují jejich podmínky pro dosažení očekávaných výstupů z učení.
- (3) Ekonomické či organizační důvody nejsou dostatečným důvodem pro nahrazení kontaktní výuky distančním způsobem výuky, nejedná-li se o mimořádné případy, specifikované metodikou MU.
- (4) Na distanční metody hodnocení se tato pravidla vztahují obdobně.
- (5) Plánované využití prvků distanční výuky nebo distančních metod hodnocení je uvedeno v charakteristice studijního předmětu.

Část sedmá

Programy CŽV

Článek 23

Program CŽV

- (1) Program CŽV uskutečňuje součást MU nebo organizační útvar rektorátu MU (dále jen „nositel oprávnění“).
- (2) Program CŽV je jednoznačně identifikovaný:
 - a) nositelem oprávnění, který program CŽV uskutečňuje;

- b) kódem programu CŽV vytvořeným postupem uvedeným v metodickém listu MU k řádné evidenci a jednotnému provádění programů celoživotního vzdělávání realizovaných v rámci akreditovaných studijních programů i mimo ně (dále jen „metodický list CŽV“);
- c) názvem a zkratkou programu CŽV vytvořenými postupem uvedeným v Metodickém listu CŽV.

Článek 24

Plán programu CŽV

- (1) Studium v programu CŽV se uskutečňuje na základě plánu nebo plánů programu CŽV (dále jen „plán CŽV“). Plán CŽV se skládá z jednoho nebo více předmětů (dále jen „předmět CŽV“) a obsahuje informaci, zda je zařazen do CŽV v systému microcredentials (dále jen „MC“).
- (2) Plán CŽV je tvořen
 - a) nositelem oprávnění, který vzdělávání v plánu CŽV uskutečňuje;
 - b) kódem plánu CŽV vytvořeným postupem uvedeným v metodickém listu CŽV;
 - c) názvem, krátkým názvem a zkratkou plánu CŽV vytvořenými postupem uvedeným v metodickém listu CŽV;
 - d) formou studia, která může být prezenční, distanční nebo kombinovaná;
 - e) zaměřením dle metodického listu CŽV;
 - f) kódem oboru podle mezinárodní klasifikace ISCED-F;
 - g) délkou vzdělávání v týdnech a celkovou hodinovou dotací;
 - h) rozsahem studijní zátěže plánu CŽV vyjádřeným v kreditech European Credit Transfer and Accumulation System (dále jen „ECTS“);
 - i) požadovaným minimálním dosaženým vstupním vzděláním;
 - j) účelem vzdělávání;
 - k) typem ukončení vzdělávání;
 - l) dalšími specifickými informacemi v případě vzdělávání v MC podle metodického listu CŽV.

Článek 25

Předmět CŽV

- (1) Předmět CŽV je tvořen:
 - a) názvem předmětu CŽV;
 - b) rozsahem studijní zátěže předmětu vyjádřeným v kreditech ECTS;
 - c) pracovištěm, na kterém je předmět CŽV uskutečňován;
 - d) garantem předmětu CŽV;
 - e) vyučujícím nebo vyučujícími;
 - f) cílem studia předmětu CŽV, představujícím základní informaci o předmětu CŽV a jeho obsahovém zaměření;
 - g) výstupy z učení předmětu CŽV;
 - h) osnovou jako seznamem vyučovaných, tematicky vymezených oblastí;
 - i) povinnou, popř. doporučenou studijní literaturou;
 - j) formou výuky;
 - k) výukovými metodami;

- l) způsobem ukončení předmětu CŽV;
 - m) zvláštními podmínkami, studijními oporami a dalšími informacemi pro distanční formu výuky;
 - n) dalšími specifickými informacemi v případě vzdělávání v MC podle Metodického listu CŽV.
- (2) Stanovení rozsahu studijní zátěže vyjádřeného v kreditech se provádí na základě vnitřních předpisů nositele oprávnění nebo podle doporučeného postupu pro stanovení kreditové hodnoty uvedeném v Metodickém listu; Pokud se plán CŽV skládá z více předmětů CŽV, uvede se rozsah studijní zátěže jako součet studijních zátěží jednotlivých předmětů CŽV.

Část osmá

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 26

Studijní plán v doktorském studijním programu

Studium v doktorském studijním programu se uskutečňuje podle individuálního studijního plánu. Pravidla pro tvorbu individuálního studijního plánu stanoví Studijní a zkušební řád MU. Možnost postupu podle této směrnice v přiměřeném rozsahu tím není dotčena, umožňují-li to pravidla pro tvorbu individuálního studijního plánu a podmínky studia v příslušném studijním programu.

Článek 27

Studijní programy zaměřené na výkon regulovaného povolání

Při tvorbě studijního programu, jehož absolvováním se bezprostředně naplňují odborné předpoklady pro výkon regulovaného povolání (§ 78 odst. 6 zákona), se lze od ustanovení této směrnice odchýlit, zejména pokud by jejich naplnění bylo v rozporu s požadavky zvláštního zákona nebo příslušného uznávacího orgánu.

Článek 28

Studijní programy s profesně zaměřeným profilem

Při tvorbě studijního programu s profesně zaměřeným profilem (§ 44 odst. 5 písm. a) zákona) se lze od ustanovení této směrnice odchýlit, zejména nelze-li požadavky směrnice naplnit s ohledem na specifika spojená s potřebou spolupráce s praxí.

Článek 29

Studijní programy v oblasti vzdělávání Učitelství

Při tvorbě studijního programu, jenž má být uskutečňován v rámci oblasti vzdělávání Učitelství (část třicátá přílohy k nařízení o oblastech vzdělávání) se lze od ustanovení této směrnice odchýlit, zejména bylo-li by jejich naplnění v rozporu s požadavky zvláštního zákona nebo příslušného uznávacího orgánu.

Článek 30

Slučitelnost studijního plánu pro sdružené studium

Uskutečňuje-li nositel oprávnění uskutečňovat studijní program studijní program s hlavním studijním plánem, zajistí vhodné podmínky pro dosahování ucelených výstupů z učení studijního programu s vedlejším studijním plánem, který je součástí studijního plánu pro sdružené studium.

Článek 31

Programy CŽV akreditované mimo MU

Při tvorbě programu CŽV akreditovaného akreditační komisí MŠMT či jiným akreditačním nebo autorizujícím orgánem se tato směrnice použije, není-li v rozporu s pravidly akreditace nebo autorizace.

Článek 32

Závěrečná ustanovení

- (1) Tato směrnice zrušuje Směrnici č.11/2017 – Pravidla pro tvorbu studijních programů, ze dne 2. října 2017, účinnou od 3. října 2017.
- (2) Výkladem jednotlivých ustanovení této směrnice pověřuji Radu pro vnitřní hodnocení MU.
- (3) Tato směrnice náleží do oblasti metodického řízení „Řízení a hodnocení kvality v oblasti vzdělávání“.
- (4) Kontrolu dodržování této směrnice vykonává Rada pro vnitřní hodnocení MU.
- (5) Tato směrnice nabývá platnosti dnem podpisu.
- (6) Tato směrnice nabývá účinnosti dnem 1. května 2024.

podepsáno elektronicky

Martin Bareš
rektor